

Rozważania Biblijne – 6 lutego 2022

Pierwsze czytanie - z księgi Izajasza 6, 1-2a.3-8

W roku śmierci króla Ozjasza ujrzałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie, a tren Jego szaty wypełniał świątynię. Serafiny stały ponad Nim; każdy z nich miał po sześć skrzydeł; dwoma zakrywał swą twarz, dwoma okrywał swoje nogi, a dwoma latał. I wołał jeden do drugiego: «Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały». Od głosu tego, który wołał, zadrgały futryny drzwi, a świątynia napelniła się dymem. I powiedziałem: «Biada mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!» Wówczas przyleciał do mnie jeden z serafinów, trzymając w ręce węgiel, który kleszczami wziął z ołtarza. Dotknął nim ust moich i rzekł: «Oto dotknęło to twoich warg: twoja wina jest zmazana, zgładzony twój grzech». I usłyszałem głos Pana mówiącego: «Kogo mam posłać? Kto by Nam poszedł?» Odpowiedziałem: «Oto ja, poślij mnie!»

Księga Izajasza nie jest dziełem jednego autora. Zawiera ona 66 rozdziałów, podzielonych na trzy części :

- rozdziały od 1 do 39 są napisane przez proroka Izajasza
- rozdziały 40 do 55 zostały napisane przez innego proroka, żyjącego w czasie niewoli babilońskiej, w VI wieku p.n.e
- rozdziały 56 do 66 są dziełem trzeciego proroka, żyjącego zaraz po powrocie z niewoli babilońskiej

Czytany dziś fragment opisuje powołanie proroka Izajasza. Miało to miejsce w Świątyni Jerozolimskiej. Izajasz czuje się niegodnym, jest świadomy swego ubóstwa. Jednak wie, że skoro to Bóg go powołuje, On też go przygotuje i oczyszczy.

« W roku śmierci króla Ozjasza ujrzałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie »

- Izajasz pisze « ujrzałem Pana », co znaczy że chodzi tu nie o historyczne spisanie faktów ale o wizję. Charakterystycznym dla ksiąg prorockich jest język pełen sugestii i opisy różnych wizji.

« W roku śmierci króla Ozjasza »

- W księgach prorockich rzadko znajdujemy ściśle określenia wydarzeń historycznych. Tutaj Izajasz wspomina króla Ozjasza, który panował w latach 781 do 740 pne.

Od śmierci króla Salomona w 933 roku przed naszą erą, królestwo Izraela jest podzielone na dwie części. Posiada więc dwóch królów i dwie stolice :

1. Na południu, w Jerozolimie panuje król Ozjasz.
2. Na północy, w Samarii panuje Menahem.

Król Ozjasz zmarł na trad w 740 roku przed naszą erą w Jerozolimie. To właśnie tego samego roku Bóg powołuje Izajasza do misji proroka, która trwała około czterdziestu lat. Zapisal się on w pamięci narodu wybranego jako wielki prorok, głoszący świętość Boga Najwyższego.

«Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały»

- « ... **albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem; pośrodku ciebie jestem Ja - Święty, i nie przychodzę, żeby zatracać.** » (Oz 11, 9)
- Nie wiadomo czy są to słowa Izajasza czy istniały już w ówczesnej liturgii, śpiewanej w Świątyni Jerozolimskiej.
- W języku biblijnym « Święty » znaczy « *zupełnie Inny* » niż człowiek. Człowiek nie jest w stanie sobie Go wyobrazić...gdyż słowa nie są w stanie Go opisać.
- Świętość jest naturą Boga, nie jest więc ani określeniem moralnym ani Jego atrybutem.
- W języku hebrajskim przymiotnik « Boży » nie istnieje. Zastąpiony jest przymiotnikiem « Święty ».
- Człowiek nie jest w stanie dotrzeć do Niego o własnych siłach.
- W hebrajskiej wersji Starego Testamentu, żaden człowiek nie jest określony jako święty. Może on być uswiecony przez Boga czy odzwierciedlać Jego wizerunek.

Stąd zaniepokojenie Izajasza : « *Biada mi! Jestem tylko człowiekiem o nieczystych wargach i mieszkam wśród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!*»

Izajasz dobrze wie, co wydarzyło się na Syjonie, świadomy jest swojej słabości i małości.

- « *Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu i uniósł się dym z niej jakby z pieca, i cała góra bardzo się trzęsła. Głos trąby się przeciągał i stawał się coraz donośniejszy. Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu wśród grzmotów. » (Wyj 19, 18-19)*

Strach, który ogarnął Izajasza, uświadamia mu głęboko małość człowieka i przepaść dzielącą go od Boga, która wydaje się niemożliwa do pokonania bez Jego pomocy.

W podobnych tekstach biblijnych, zwykle występują słowa « nie lekaj się ». W czytany dziś fragmencie, zastąpione są one gestem : jeden z Serafinów wysławiających Światłość Boga, dokonuje gestu oczyszczenia Izajasza, gestu dzięki któremu może on wejść w relację z Bogiem.

- To Bóg wychodzi z inicjatywą zbliżenia się do człowieka, niweczając oddzielającą ich przepaść...

Psalm 138, 1-2a, 4-5, 7c-8

*Będę Cię sławił, Panie, z całego serca,
bo usłyszałeś słowa ust moich.
Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów,
pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku.*

*I będę sławił Twe imię za łaskę i wierność Twoją,
bo ponad wszystko wywyższyłeś Twe imię i obietnicę.
Wysłuchałeś mnie, kiedy Cię wzywałem,
pomnożyłeś moc mojej duszy.*

*Wszyscy królowie ziemi będą dziękować Tobie, Panie,
gdy usłyszają słowa ust Twoich.
I będą opiewać drogi Pana:
"Zaprawdę, chwała Pana jest wielka!"*

*Wybawia mnie Twoja prawica.
Pan za mnie wszystkiego dokona.
Panie, Twa łaska trwa na wieki,
nie porzucaj dzieła rąk swoich.*

- Słowa psalmu 138 wyrażają głęboką radość, łagodność i pokój.
- Wielokrotnie powtarzane jest tu : « *będę sławił* ».

« *będę sławił Twe imię* »

- Człowiek wierzący i żyjący w łasce Bożej, wyznaje swą wdzięczność Bogu. Tym wierzącym jest tu cały naród wybrany, dziękujący za Przymierze.

« *I będę sławił Twe imię za łaskę i wierność (miłość) Twoją* »

- « *Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: «Jahwe, Jahwe, **Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność...** » (Wyj 34,6)*
- Nie przypadkowo Bóg objawia swą miłość i czułość po scenie ze złotym cielcem...gdy Hebrajczycy zrobili go z różnych przedmiotów ze złota, na obraz jednego z bożków egipskich i oddawali mu hołd.
- Naród wybrany wielokrotnie doświadczał niezgłębionego Miłosierdzia, miłości i czułości Boga po tym, kiedy był niewierny Przymierzu.

« *Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów, pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku.* »

- Jest to głoszenie, uwielbianie wierności Boga.

« Wybawia mnie Tvoja prawica. Pan za mnie wszystkiego dokona. »

- Jest to nawiązanie do wyzwolenia z niewoli egipskiej : « *Czy usiłował Bóg przyjść i wybrać sobie jeden naród spośród innych narodów przez doświadczenia, znaki, cuda i wojny, ręką mocną i wyciągniętym ramieniem, dziełami przerażającymi, jak to wszystko, co tobie uczynił Pan, Bóg twój, w Egipcie na twoich oczach? (Pwt 4,34)*

« Wszyscy królowie ziemi będą dziękować Tobie, Panie gdy usłyszą słowa ust Twoich.»

- Narod wybrany zrozumiał, że jednym z jego zadań jest głoszenie miłości i wierności Boga całej ludzkości. Aby królowie ziemi pokłonili się Bogu, muszą najpierw usłyszeć o Nim.

« Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów »

- - W hebrajskiej wersji tego psalmu ten werset brzmi : « *śpiewam Ci wobec bogów* ». Znaczyło to, że Bóg Przymierza jest Bogiem Jedynym a bogowie ludów pogańskich są nicosciami. Narod wybrany wyraził w ten sposób postanowienie, że nie ulegnie idolatrii. Kiedy Biblia została przetłumaczona z hebrajskiego na grecki, prawdopodobnie tłumacze uznali, że niebezpieczeństwo popadnięcia w idolatrię już nie istnieje i zastąpili słowo « bogowie » przez « aniołowie ».

«Panie, Twoja Miłość (łaska) trwa na wieki, nie porzucaj dzieła rąk swoich «

- Co znaczy : « *Panie, kontynuuj Swe dzieło, mimo naszych niewierności* ».
- To właśnie dlatego, że Miłość i łaska Boga są wieczne, « nie porzuci On dzieła rąk swoich ».

« Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra. » (Rz 8,28)

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60